

Doamna
Profesor doctor docent
Rodica Vîlcu
la a 80 - a aniversare

Îmi este deosebit de plăcut să aştern pe albul imaculat al hârtiei cele mai frumoase rânduri la aniversarea doamnei profesor universitar Rodica Vîlcu, strălucită reprezentantă a Chimiei fizice, bine cunoscută și apreciată nu numai de specialiștii din țara noastră, ci și de comunitatea oamenilor de știință din acest domeniu, de peste hotare.

Am avut fericitul prilej să o cunosc personal, la sfârșitul vacanței de vară a anului 1974, când, în urma unei hotărâri superioare, Facultatea de Chimie din Universitatea București a fost încorporată în Institutul Politehnic București, în cadrul așa numitului “Institut Național de Chimie”, ca urmare a unei regretabile confuzii între “chimia - știință a naturii” și chimia industrială. “Dur” – așa cum spune francezul, “A quelque chose malheur est bon”. Acest transfer a avut și urmări bune. Eu îndeplineam funcția de rector, calitate în care am apreciat că trebuie să mă port cât mai frumos posibil cu “oaspeții fără voia lor”, în ciuda indicațiilor primite de sus. Am fost, într-un anumit sens, păstrând bineînțeles proporțiile, în situația domnitorului Vlaicu Vodă, care era silit să vorbească frumos cu Doamna Clara, dar care, pe de altă parte, înfăptuia actul politic potrivit intereselor țării. Nu știu dacă am reușit sau nu. Las pe alții să aprecieze.

Mi-am dat seama de la început de calitatea deosebită a personalului didactic venit de la Universitate și care aparținea unor școli științifice de chimie ale academicienilor Ilie G.Murgulescu, Eugen Angelescu, Gheorghe Spacu etc. Cunscându-l mai bine pe profesorul I.G.Murgulescu, m-am interesat, mai întâi, de cadrele didactice din școala dumnealui, dintre care atunci, îl știam doar pe Victor Emanuel Sahini, specialist în Chimie fizică, pe atunci membru corespondent al Academiei Române.

Pentru mine a fost o surpriză să constat, că postul de șef de catedră de Chimie fizică este deținut de profesor dr.docent Rodica Vîlcu. Cum era firesc, m-am interesat de activitatea sa, în general. M-a impresionat atunci și mă impresionează și astăzi, bogata sa activitate științifică în domeniul termodinamicii chimice, în diferite direcții: termodinamica fluidelor condensate, soluții neideale sau funcții termodinamice cu abatere de la idealitate, asocieri moleculare, conductivitate termică a fluidelor condensate, termodinamica statistică a soluțiilor, termodinamica proceselor ireversibile, ca și alte numeroase și variate probleme interdisciplinare. La acestea trebuie adăugate și cercetările științifice pe bază de contracte, beneficiarii fiind în principal din industria chimică, industria de medicamente, dar și din electrotehnică, electronică, petrochimie etc.

Am stat de vorbă cu dumneaei. Mi-a spus că are și cărți elaborate, singură sau în colaborare, publicate în țară sau la prestigioase edituri din străinătate. Mi-a mai spus că în prezent are sub tipar o carte în colaborare cu Academicianul Ilie Murgulescu, un *Opus magnum*, realizat cu elevii săi apropiați, deveniți profesori și denumit modest de inițiatorul său “Introducere în Chimia fizică”. Doamnei Rodica Vîlcu i-a revenit din această operă, redactarea cărții de Termodinamică chimică (fenomenologică), completată și cu tratarea statistică.

Plăcut impresionat de calitățile doamnei profesor Rodica Vîlcu, ceva mai târziu, în 1976, aveam să militez pentru promovarea sa în conducerea Politehnicii din București în calitate de prorector, având în principal problemele nu puține și nici ușoare din domeniul activității didactice, pe care le-a rezolvat întotdeauna în condiții optime. Am admirat atunci și alte calități cele sufletești, competența cu care aborda fiecare

problemă, principialitatea cu care găsea soluția cea mai potrivită, tactul de care dădea dovadă în discuțiile cu cadrele didactice și studenții dar și fermitatea cu care își susținea punctul de vedere. Și portretul nu ar fi complet dacă nu aș remarca și zâmbetul, acel zâmbet care făcea deosebit de agreabilă o conversație cu dumneaei, indiferent pe ce problemă.

Au urmat 5 ani de neuitat, alături și de ceilalți prorectori, de decani, de întregul personal de conducere și personal administrativ, cu care m-am înțeles foarte bine, în ciuda greutăților pe care le-am întâmpinat; Politehnica era un colos cu 25.000 de studenți și aproape 2.000 de cadre didactice.

Calitățile deosebite ale doamnei Rodica Vilcu au făcut ca 4 ani mai târziu, în 1989, să fie aleasă rector al Politehnicii din București din păcate doar pentru câteva luni, din cauza cunoscutelor evenimente din decembrie ale aceluiași an.

După 1990, când cadrele didactice ale Facultății de chimie au revenit la Universitate, doamna Rodica Vilcu a fost aleasă decan al facultății o dovadă în plus a simpatiei de care se bucura.

În anul 2000 a fost aleasă membru corespondent al Academiei de Științe Tehnice din România (ASTR), recent înființată (1997), având în vedere și faptul că abordase și cursurile Facultății de chimie industrială, dobândind și titlul de inginer chimist.

La titularizare a rostit un frumos discurs de recepție "Termodinamica chimică în știință și viață". Din anul 2002 este președinte al secției de Inginerie Chimică din ASTR, calitate în care a desfășurat și desfășoară o frumoasă activitate, prin organizarea de manifestări științifice, inclusiv pe bază de contracte cu institute de cercetare, ministere și întreprinderi.

La aniversarea zilei de naștere a doamnei profesor doctor docent Rodica Vilcu, membru titular al Academiei de Științe Tehnice din România, îi urez, din toată inima, sănătate deplină, putere de muncă, noi succese în întreaga activitate și potrivit frumoaselor noastre basme populare "Tinerețe spirituală fără bătrânețe!"

Președintele Academiei Tehnice din România

Academician Radu Voinea

Voinea
București, 24 iulie 2009